

Verzet tegen woonvoorziening 39 kwetsbare Amsterdammers: 'Deze mensen horen niet in een woonwijk'

Honderden bewoners van Sloten en Nieuw-Sloten verzetten zich tegen de komst van een woonvoorziening voor 39 kwetsbare Amsterdammers. Dinsdagavond liep het stadsdeelkantoor vol, terwijl het college de belangrijkste beslissing al heeft genomen: de voorziening moet aan de Ditlaar komen.

Dit artikel is geschreven door [David Hielkema](#).

Hij schrijft voor Het Parool over de Amsterdamse politiek.

Gepubliceerd op 19 augustus 2026, 07:57 uur.

Bewoners van Sloten en Nieuw-Sloten demonstreerden dinsdag 18 augustus bij het stadsdeelkantoor tegen de komst van een woonvoorziening voor kwetsbare Amsterdammers. Foto: Jakob van Vliet.

Tegen zeven uur 's avonds hebben zich dinsdag zo'n vijftig mensen verzameld voor het stadsdeelkantoor van Amsterdam Nieuw-West. 'Heeft Nieuw-Sloten straks nieuwe sloten nodig?' staat op een protestbord. Een andere: 'Wie beschermt onze buurt?'

Een half uur later, en een verdubbeling van het aantal mensen verder, trekt het protest flink wat bekijks van voorbijgangers op Plein '40-'45. Uit een geluidsbox klinkt ook een zelfgemaakt AI-protestlied, nadrukkelijk in de stijl van Doe Maar, dat in een eindeloze lus wordt afgespeeld. "Onze kinderen willen veilig fietsen. Mama, is dat nou crack?" Later: "Maak van Ditlaar geen drugslaan."

De reden voor de drukte op dinsdagavond: eind dit jaar wil de gemeente Amsterdam aan de straat de Ditlaar in Sloten 39 mensen huisvesten die vanwege psychische, psychosociale en soms verslavingsproblemen niet zelfstandig kunnen wonen. Zij krijgen er een eigen woonruimte en begeleiding van zorgorganisatie perMens.

Het voormalige Greenstayhotel, een complex met zelfstandige studio's voor short stay, moet daarvoor worden verbouwd. De gemeente heeft het pand voor vijf jaar gehuurd, met de mogelijkheid nog eens vijf jaar te verlengen, en heeft de eerste 2,5 jaar exclusiviteit om het te kopen. De Ditlaar is een van de plekken waar Amsterdam het grote tekort aan beschermd wonen, met bijna 1400 mensen op een wachtlijst, wil terugdringen.

Box naar binnen

Rond 19.30 uur is het nog even wachten tot het debat hierover kan beginnen. De commissiezaal in Nieuw-West is niet berekend op zoveel belangstelling, waardoor tientallen bewoners worden ondergebracht in de hal waar overdag paspoorten en rijbewijzen worden afgegeven. Op een scherm moeten zij daar het debat volgen.

Alleen: het geluid doet het niet. Er wordt geprobeerd, overlegd en vooral gewacht. De irritatie borrelt. Uiteindelijk komt de oplossing van buiten: de box waarop even daarvoor nog het protestlied klonk, kan worden aangesloten. Tijd voor het debat.

Een bewoner, Van Kempen, zorgt meteen voor een afwijkend geluid. Ook hij stond niet te juichen toen hij van de plannen hoorde, vertelt hij aan de stadsdeelcommissie Nieuw-West. Maar als beschermd wonen niet bij scholen

kan, niet bij sportvelden, niet bij winkelcentra en niet langs fietsroutes van kinderen, waar dan wel? “Niet bij mij betekent hoe dan ook wel ergens anders.”

Er was zoveel belangstelling voor het debat dat enkele tientallen mensen het verloop ervan via een videoverbinding in een andere zaal moesten volgen. Foto: Jakob van Vliet

Veel bijval krijgt hij niet; met name D66 is fel. Heeft hij zelf wel op het Dijkgraafplein gewoond, met bewoners gesproken en weet hij wel genoeg van de overlast daar, waar zorgorganisatie perMens ook zit? Eén keer per maand naar de Action gaan, zegt commissielid Danillo Jansen, laat ‘niet echt zien dat u heel veel input heeft’ over wat daar speelt. Van Kempen: “Je mag toch niet alleen een mening hebben als je het persoonlijk hebt ervaren?”

Op een vraag van PRO vertelt Van Kempen dat hij in het dorp, met [circa 750 ingezetenen](#), merkt hoe gevoelig een afwijkende mening ligt. Mensen kijken naar elkaar: wie denkt er toevallig ook anders over? Met overal spandoeken tegen de opvang voelt het ‘toch niet heel prettig’, zegt hij. “Maar dat is tegelijkertijd de reden waarom ik hier zit.”

Zorgen om kinderen

De tegenstanders komen daarna. Unaniem willen ze duidelijk maken: ze snappen dat deze mensen zorg nodig hebben. Van een klassiek gevalletje 'not in my backyard' willen ze dan ook niets weten. Bewoner Jasmijn Overbeeke vindt vooral dat ze op een afgelegen plek moeten komen te wonen: "Deze mensen horen niet in een woonwijk. Niet in de onze en in geen enkele andere wijk."

De ervaringen met deze doelgroep elders in Nieuw-West komen vervolgens in hoog tempo voorbij. Drugsgebruik. Bedelen. Verward gedrag. Inbraken. Overlast op [het Delflandplein](#), het [Dijkgraafplein](#), de Jan Rebelstraat. En bovendien: waarom moet alle opvang naar Nieuw-West? Enkel omdat hier de vastgoedprijzen lager liggen en de gemeente het zo kan invullen?

Christel Maijer vertelt over haar zoon die naar de speciale basisschool De Driesprong gaat. Zelf woont ze in Oud Osdorp, vlak bij een grote locatie voor beschermd wonen van perMens aan de Jan Rebelstraat. Na inbraken liet ze thuis acht extra camera's plaatsen en nam ze een grote hond.

Nu vreest ze hetzelfde rond de school van haar zoon. Het schoolplein ligt verscholen en is na schooltijd ook toegankelijk voor kinderen uit de buurt. Wie controleert straks iedere ochtend of daar geen drugsattributen zijn achtergebleven? "Ik wil niet dat mensen die drugs gebruiken elke dag in contact komen met onze kinderen."

Na vrijwel iedere kritische bijdrage klinkt luid applaus uit de hal verderop.

Wethouder Zita Pels aangesproken

De boosheid gaat deze avond ook over de manier waarop de gemeente het plan heeft voorbereid. Uit de inmiddels vrijgegeven stukken komt een weinig zorgvuldig beeld naar voren. Het college besloot op 23 juni dat de voorziening aan de Ditlaar er moest komen. Omwonenden werden pas acht dagen later, op 1 juli, geïnformeerd.

Tegen die tijd stond de belangrijkste beslissing al vast, en over de locatie mochten bewoners tot hun onvrede niet meepraten. Ook de Dorpsraad, de nabijgelegen school en de wijkagent werden vooraf niet betrokken. De gemeente beroept zich daarvoor op uitzonderingen in de Participatieverordening: bij beschermd wonen kan het belang van opvang voor kwetsbare Amsterdammers zwaarder wegen dan inspraak over de locatie.

Stadsdeelvoorzitter Lotte Terwel erkende dat de communicatie vanuit de gemeente tekortschoot. Foto: Jakob van Vliet.

Vervolgens verliep ook de eerste bijeenkomst met de buurt, acht dagen later, bijzonder moeizaam. De gemeente had een inloopavond met marktkraampjes voorbereid, terwijl bewoners gezamenlijk het gesprek wilden voeren. Hun herhaalde verzoeken kregen geen gehoor, waarna ze demonstratief in een kring gingen staan, met hun rug naar de kraampjes. Pas daarna werd de avond plenair voortgezet.

Al met al: stroef, stroef, stroef. [Stadsdeelvoorzitter Lotte Terwel](#) steekt na het aanhoren van de bewoners ook de hand in eigen boezem. De Slotenaren zijn te laat en onvoldoende meegenomen en de communicatie vanuit de gemeente schoot tekort, erkent ze. Ook verantwoordelijk wethouder Zita Pels heeft ze daarop aangesproken. Over de mislukte inloopavond zegt ze: “Ik heb me daar kapot lopen schamen.”

Terwel gelooft wél dat het veilig is

Terwel is bovendien kritisch over de informatievoorziening aan het college. Het volledige advies van Nieuw-West had bij de collegestukken moeten zitten, zegt ze, en niet slechts een samenvatting. Zo kan de stadsdeelcommissie controleren welke voorwaarden het stadsdeel heeft meegegeven en wat het college daarmee doet.

Ook bij de keuze en spreiding van opvanglocaties zet Terwel vraagtekens. Ze noemt het een 'goede vraag' waarom vooral wordt gekeken naar welk pand beschikbaar is en minder naar waar opvang terecht komt. Dat debat moet volgens haar in de gemeenteraad met wethouder Pels worden gevoerd.

Minder toegeeflijk is Terwel over de inhoud van het plan. De problemen rond het Delflandplein en Dijkgraafplein kent ze, maar die vergelijking gaat volgens haar niet helemaal op. Daar verblijven veel grotere groepen mensen en zitten meerdere zorgvoorzieningen dicht bij elkaar. Aan de Ditlaar gaat het om maximaal 39 bewoners. De Oekraïne-opvang en de Syrische jongeren die al in de buurt verblijven, ziet ze als andere doelgroepen.

Dat een groot deel van hen verslaafd is, hoeft volgens Terwel met voldoende begeleiding geen probleem te zijn. Overlast sluit ze niet uit, maar met de juiste zorg vormen deze bewoners volgens haar geen gevaar voor zichzelf of hun omgeving. "Het is veilig om zulke voorzieningen ook in de buurt van een school of in een woonwijk te plaatsen."

Inzamelingsactie voor juridische actie

Ruim tweeënhalf uur later is het aan de stadsdeelcommissie, die er nog eens twee uur aan vastplakt in de steeds benauwdere zaal. Kort samengevat: een ruime meerderheid wil dat het college de keuze voor de Ditlaar heroverweegt en op zoek gaat naar een andere locatie. Daarbij wordt al een alternatief genoemd: het terrein van Race Planet in Westpoort, op een bedrijventerrein verder van woningen en scholen.

Het advies wordt ingediend door leden van D66, GoedBeterWest!, CDA, SP, VVD, Bij1, Denk en ChristenUnie, samen goed voor 12 van de 17 zetels. Maar het blijft een advies: Zita Pels kan als wethouder de keuze voor de Ditlaar uiteindelijk zelf maken zonder steun van de gemeenteraad.

Bewoners lijken zich van die onzekerheid bewust en begonnen vorige week al een inzamelingsactie. Met ruim 20.000 euro in kas en zo'n vierhonderd

deelnemers in de groepsapp bereidt Werkgroep Ditlaar 3 zich voor op juridische stappen.

Ook Terwel houdt daar al rekening mee en verwacht dat de rechter zich uiteindelijk over de kwestie zal buigen. Op de Ditlaar zelf beweegt ze echter niet. Als de klok 23.00 uur aantikt en de overgebleven bewoners zijn binnengestroomd, blijft haar oordeel hetzelfde: de sociale controle in Sloten is groot genoeg voor veertig bewoners. “Ik denk dat het daar mogelijk is, mits de randvoorwaarden goed zijn ingevuld.”